

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 951

гр. Благоевград , 01.09.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в закрито заседание на първи септември, през две хиляди двадесет
и първа година в следния състав:

Председател:	Петър Узунов
Членове:	Гюлфие Яхова Ангелина Бисеркова

като разглежда докладваното от Ангелина Бисеркова Въззивно частно
гражданско дело № 20211200500678 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по частна жалба с вх. № 62951/05.05.2021 г., подадена от ЕК. ХР. М., ЕГН *****, гр.Х., област Благоевград чрез пълномощник адв.Г.Б. срещу разпореждане за незабавно изпълнение, постановено по ч.гр.д.№ 53/2021 г. по описа на Районен съд-гр.Гоце Делчев, инкорпорирано в Заповед № 6187/15.01.2021 година по ч.гр.д. № 53/2021 г. по описа на Районен съд-гр.Гоце Делчев по чл.417 от ГПК.

Жалбоподателката твърди, че разпореждането за незабавно изпълнение и допълнителното такова са издадени при липса на процесуалните предпоставки за това. Въвежда бланкетно немотивирано възражение за нередовност от външна страна на приложеното към заявлението извлечение от сметка. Сочи, че в законоустановения срок е подала възражение по чл.414 ГПК срещу процесната заповед за изпълнение. Твърди, че вземането на заявителя произтича от договор за кредит за текущо потребление, по силата на който длъжникът - кредитополучател се е задължил да върне кредитната сума чрез 120 месечни погасителни вноски, първата с падеж 29.10.2010 г. , последната с падеж 29.10.2020 г. Жалбоподателката твърди, че по силата на договор за поръчителство се е задължила солидарно с кредитополучателя по горесочения договор. Обосновава теза, че срокът по чл.147, ал.1 от ЗЗД, за който съдът следи служебно, тече от падежа на всяка уговорена погасителна вноска и в случай, че кредиторът бездейства в този преклузивен срок, с изтичането му задължението на поръчителя се погасява. Твърди, че кредиторът не е предявил в срока по чл.147, ал.1 ЗЗД иск срещу поръчителя, поради което вземането от последния за всички вноски с изключение на последните четири, е погасено. Въвежда бланкетно възражение за недължимост и на присъдени обезщетения за забава и законни лихви за забава. В жалбата са изложени съображения, че процесният договор за кредит съдържа неравноправни клаузи. Цитира норми от Закона за защита на потребителите / чл.143, ал.1, т.10, т.12, чл.146, ал.1 и ал.2, параграф 13, т.1, чл.144 вр. параграф 13, т.12, б.6“/, Закона за кредитните институции /чл.58/, Закона за задълженията и договорите /чл.12, чл.20/. Счита за неравноправна клаузата на т.9,3. от Общите условия. С изложеното мотивира искане за отмяна на атакуваното разпореждане и на издадения въз основа на същото изпълнителен лист. Не претендира съдебни разноски.

В законоустановения срок от заявителя “****” АД е депозиран писмен отговор, с който

оспорва всички въведени с жалбата твърдения и доводи. Излага съображения, че представеният със заявлението документ по чл.417, т.2, пр.2 ГПК - извлечение от счетоводни книги на банката-кредитор, е редовен от външна страна, съобразен с чл.60, ал.2 от Закона за кредитните институции, и удостоверяващ годно за принудително изпълнение притежание. Аргументира становище за неоснователност на възражението за наличие на неравноправни клаузи, тъй като на кредитополучателя е предоставена преддоговорна информация по чл.5 от ЗПК, с оглед вземане на информирано решение за сключване на договора за кредит. Сочи, че съгласно ОУ, които са неразделна част от договора, при промяна на лихвения процент кредиторът определя нов размер на месечната вноска за лихва и предоставя на кредитополучателя актуален погасителен план. С изложеното обосновава искане за оставяне на жалбата без уважение. В случай на уважаване на жалбата заявява възражение за прекомерност на претендиран от жалбоподателя адвокатски хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лева, съгласно Наредбата за правна помощ.

Предмет на делото е и частна жалба вх. № 63519/11.06.2021 г. от “*****” АД, действащо чрез старши юрисконсулт срещу определение № 7971/03.06.2021 г. по ч.гр.д. № 53/2021 г. по описа на Районен съд-гр.Гоце Делчев, с което е постановено спиране на изпълнението по образуваното изпълнително дело № 20218910400198 по описа на ЧСИ М.К., рег. № 891, район на действие района на ОС-Благоевград и дружеството-заявител е осъдено да заплати на молителката-солидарен длъжник М. разноски, представляващи заплатен адвокатски хонорар в размер 200.00 лева. Навежда подробни доводи за неправилност на постановения съдебен акт. Счита за неприложим в казуса чл.420 ГПК в редакцията след изменението ѝ от 20.12.2019 г. Твърди, че в случая към молбата за спиране не са представени писмени доказателства, от които да се направи извод, че вземането не се дължи и които могат да разколебят удостоверителната сила на документа, въз основа на който е издадена процесната заповед по чл.417 ГПК. Сочи, че е недопустимо разглеждането на възражение за погасителна давност в производството по чл.420 ГПК, тъй като то е винаги свързано със същинска правораздавателна дейност и решаване на спор за материално право по същество. Счита, че преценката по чл.420, ал.2 ГПК не може да обхваща нито действителното съществуване на изпълняемото право, нито евентуално негово погасяване по давност. Счита за неоснователно възражението на длъжника за прекратяване на поръчителството поради бездействие на кредитора по договора с падежа на отделните анюитетни вноски. Сочи съдебна практика, с която обосновава теза, че срокът по чл.147, ал.1 ЗЗД тече от момента на настъпване на предсрочната изискуемост на дълга като не се прави разграничение относно вноските с настъпил и ненастъпил падеж към момента на обявяване на предсрочната изискуемост, при наличие на вече падежирали вноски към настъпване на предсрочната изискуемост. С изложеното обосновава искане за отмяна на атакуваното определение изцяло, в частта относно присъдените разноски. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лева.

В законоустановения срок насрещната страна – длъжникът М., действаща чрез пълномощник адв.Башлиева, депозира писмен отговор, с който оспорва всички доводи и възражения, изложени в частната жалба срещу определение № 7971/03.06.2021 г., постановено по ч.гр.д. № 53/2021 г. по описа на Районен съд-гр.Гоце Делчев. Навежда подробни съображения /идентични на изложените в частната жалба срещу разпореждането за незабавно изпълнение на заповедта за изпълнение и в молбата за спиране на изпълнението/, с които обоснова искане за потвърждаване на атакуваното определение като правилно и законосъобразно и отхвърляне на жалбата като неоснователна. Не претендира съдебни разноски.

Настоящата съдебна инстанция, след като прецени наведените от страните доводи, при съобразяване на актовете, чиято отмяна се иска, разпоредбите на закона и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството по ч.гр.д. № 53/2021 г. по описа на Районен съд-гр.Гоце Делчев е образувано въз основа на заявление вх. № 60245/14.01.2021 г., подадено от „****“ ЕАД, ЕИК **** чрез пълномощник Стефка Дереква за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК срещу В. АТ. Б., ЕГН ***** и ЕК. ХР. М., ЕГН *****, които солидарно да заплатят на заявителя сумата от 4 295.40 евро, дължима на основание Договор за текущо потребление от 29.10.2010 г., от която: 2 947.06 евро главница и 867.29 евро възнаградителна лихва за периода от 20.09.2017 г. до 02.11.2020 г., 360.53 евро обезщетение за забава за периода от 20.09.2017 г. до 02.11.2020 г., 60.52 евро законна лихва за периода от 03.11.2020 г. до 13.01.2021 г., ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от 14.01.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и 60.00 евро такси. Към заявлението са приложени извлечение от счетоводните книги на банката-заявител по сметка № **** г. във връзка с Договор за кредит за текущо потребление от 29.10.2010 г., отчитан по сметка ****, Договор за кредит за текущо потребление от 29.10.2010 г., Договор за залог върху вземания по трудово правоотношение от 29.10.2010 г., Общи условия за предоставяне на кредити за текущо потребление, Погасителен план, Договор за поръчителство от 29.10.2010 г. Въз основа на заявлението и приложените към него доказателства е издадена Заповед № 6187/15.01.2021 г., с която В. АТ. Б., ЕГН ***** и ЕК. ХР. М., ЕГН ***** са осъдени солидарно да заплатят на „****“ ЕАД, ЕИК **** сумата от 2 947.06 евро главница; 867.29 евро договорна/възнаградителна лихва за периода от 20.09.2017 г. до 02.11.2020 г.; 360.53 евро обезщетение за забава за периода от 20.09.2017 г. до 02.11.2020 г.; 60.52 евро законна лихва за периода от 03.11.2020 г. до 13.01.2021 г., 60.00 евро такси, ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от 14.01.2021 г. до окончателното изплащане на вземането. В полза на заявителя са присъдени съдебни разноси в размер на 30.59 лева държавна такса и 53.19 лева юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл.37 от Закона за правната помощ и чл.26, ал.1 от Наредба за правната помощ. Въз основа на заповедта на 18.01.2021 година е издаден изпълнителен лист.

На 29.01.2021 г. заповедният съд е постановил разпореждане № 6375, с което е уважил молба вх.№ 60937/28.01.2021 г. на заявителя за поправка на очевидна фактическа грешка в издадените по делото заповед за изпълнение и изпълнителен лист. Съгласно посочения съдебен акт записването в заповедта и изпълнителния лист „разноси по делото държавна такса в размер на 30.59 лева“ следва да се чете „разноси по делото държавна такса в размер на 168.02 лева“. Препис от акта е надлежно връчен на страните и няма данни за неговото обжалване.

Въз основа на процесните заповед за изпълнение и изпълнителен лист е образувано изпълнително дело № 20218910400198 по описа на ЧСИ М.К., рег. № 891 на КЧСИ, с район на действие района на ОС-Благоевград.

На 22.04.2021 г. ЧСИ М.Кацарски е връчил на длъжника М. препис от процесната заповед за изпълнение, ведно с покана за доброволно изпълнение на задълженията.

На 05.05.2021 г. длъжникът Е.М. е депозирала пред заповедния съд : частна жалба с вх. № 62951/05.05.2021 г. срещу разпореждане за незабавно изпълнение, инкорпорирано в Заповед № 6187/15.01.2021 година по ч.гр.д. № 53/2021 г. по описа на Районен съд-гр.Гоце Делчев; възражение по чл.414 от ГПК вх. № 62945 и искане за спиране на изпълнението по изпълнително дело № 20218910400198 по описа на ЧСИ рег. № 891, район на действие района на ОС-Благоевград. Последното е мотивирано с доводи за погасяване вземането на заявителя -кредитор по процесния договор за кредит за текущо потребление, спрямо длъжника М. по давност на основание чл.147, ал.1 ЗЗД. Твърди, че шестмесечният срок, въведен с нормата на чл.147, ал.1 ЗЗД тече от датата на падежа за всяка отделна вноска, а не от крайния падеж на договора. Твърди, че в случая не са погасени по давност единствено последните четири вноски с падежи 20.07.2020 г., 20.08.2020 г., 20.09.2020 г. и 20.10.2020 г. В молбата за спиране е наведено твърдение за наличие на неравноправна клауза в договора за кредит - сочи т.9.3. от ОУ. Твърди, че за потребителя не е предвидена нарочна

възможност да се откаже от договора за кредит. С изложеното обосновава теза, че в случая солидарната отговорност на поръчителя е неправомерно ангажирана поради погасяване на дълга на поръчителя по давност / с изключение на последните четири вноски/, и поради основаване на вземането на неравноправна клауза. С молбата претендира съдебни разноски. Към молбата са приложени покана за доброволно изпълнение по изпълнително дело № 20218910400198 по описа на ЧСИ рег. № 891, район на действие района на ОС-Благоевград, съдебна практика, договор за правна защита и съдействие от 08.05.2021 година, списък на разноските.

С определение № 7971/03.06.2021 г. заповедният съд е възприел напълно доводите на молителя, поради което е постановил спиране на изпълнението по изпълнително дело № 20218910400198 по описа на ЧСИ рег. № 891, район на действие района на ОС-Благоевград. Съгласно мотивите на съда, не посочената т.9.3., а т.11 и 13 от ОУ са неравноправни в случая, тъй като позволяват на търговеца или доставчика да променя едностранно условията на договора, въз основа на непредвидено в него основание и които дават право на търговеца или доставчика да увеличава цената, без потребителят да има право в тези случаи да се откаже от договора, ако окончателно определената цена е значително завишена в сравнение с цената, уговорена при сключването на договора. Посочил е, че в случая основният длъжник е потребител, а молителят - поръчител, като последният по силата на чл.132 ЗЗД има правната възможност да направи възраженията на кредитора и по тези въпроси. Приел е, че клаузата на т.9.3. не е неравноправна доколкото не позволява на търговеца или доставчика да променя едностранно условията на договора въз основа на непредвидено в него основание. Клаузата на т.9.3. предвижда при промяна на лихвения процент кредиторът да определи нов размер на месечната вноска за лихва и/или главница и да предостави на кредитополучателя актуализиран погасителен план. Условията, при които може да бъде променен лихвения процент са посочени в т.9.1 от договора, с оглед на която не може да се приеме, че в случая е налице невъзможност за едностранна промяна на условията на договора въз основа на непредвидено в него основание. Заповедният съд е приел, че в казуса не е налице неравноправност на т.13 доколкото цената и по-точно възможността за нейната промяна при определени условия е уговорена в самия договор. Условията са определени предварително и в случая не са налице данни за наличието на увеличаване на цената, а още по-малко за значително завишаване на същата в сравнение с цената, уговорена при сключването на договора. С оглед на представените писмени доказателства /договор за правна защита и съдействие от 08.05.2021 година и списък на разноските/ заповедният съд е присъдил в тежест на заявителя сумата от 200.00 лева заплатен от молителя Мървкова адвокатски хонорар. Препис от акта е надлежно връчен на страните.

С подаденото на 05.05.2021 г. възражение вх. № 62945 по чл.414 ГПК Е.М. е оспорила съществуването на вземанията по заповедта за изпълнение, на основание изтекла погасителна давност по чл.147, ал.1 от ЗЗД.

С разпореждане № 7972 /03.06.2021 г. заповедният съд е дал указания на заявителя по чл.415, ал.1 т.1 ГПК, във връзка с депозираното от М. възражение по чл.414 ГПК.

На 06.07.2021 г. пред заповедния съд е депозиран екземпляр от искова молба, обективизираща установителните искиви претенции на заявителя срещу ЕК. ХР. М. за вземанията, предмет на процесната заповед за изпълнение.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

По частна жалба вх. № 62951/05.05.2021 г. срещу разпореждането за незабавно изпълнение:

Частната жалба е процесуално допустима като подадена от легитимирано лице, в законоустановения едномесечен срок по чл.419, ал.1 ГПК и е насочена срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Жалбата е подадена едновременно с възражението по чл.414 ГПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

Съгласно чл.419, ал.3 от ГПК съдът отменя разпореждането, когато не са налице предпоставките по чл.418, ал.2, изр.1 и ал.3, както и когато вземането се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител.

Т.е. въззивната проверка по чл.419, ал.1 от ГПК включва спазването на изискванията, регламентирани в чл.418, ал.2, изр.първо и ал.3 ГПК. За законосъобразното постановяване на разпореждане за незабавно изпълнение на заповед по чл.417 ГПК е необходимо наличието на две условия: представеният със заявлението документ да е редовен от външна страна и документът да удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника, а когато според представения документ изискуемостта на вземането е поставена в зависимост от изпълнение на насрещно задължение или от настъпването на друго обстоятелство, изпълнението на задължението или настъпването на обстоятелството трябва да бъдат удостоверени с официален или изходящ от длъжника документ.

При депозирана жалба срещу разпореждането за незабавно изпълнение следва да бъдат наведени твърдения за наличие на нередовност, която следва да бъде извлечена от акта по чл.417 от ГПК, въз основа на който е поискано издаване на заповедта за незабавно изпълнение.

Съдът намира за несъстоятелно релевираното от жалбоподателя бланкетно възражение за нередовност от външна страна на приложения към заявлението документ извлечение от счетоводните книги на заявителя-банка. Съображения:

Претенцията на заявителя се основа на неизпълнени договорни задължения по Договор за кредит за текущо потребление от 29.10.2010 г., Общи условия за предоставяне на кредити за текущо потребление, Погасителен план, Договор за поръчителство от 29.10.2010 г. и извлечение от счетоводните книги на заявителя по сметка ****, Договор за кредит за текущо потребление от 29.10.2010 г. Описаните документи са приложени към заявлението. Представеното извлечение от счетоводните книги на заявителя е от категорията на посочените в чл.417, т.2 документи, установяващи вземания на банка, въз основа на които е допустимо издаването на заповед за незабавно изпълнение. Извлечението е надлежно оформено с всички предписани в чл.60, ал.2 от Закона за кредитните институции реквизити, като съдържа достатъчно данни за пълната индивидуализация на вземането, съответни на изложените в заявлението твърдения. Съобразно нормата на чл.60, ал.2 ЗКИ представеното извлечение от счетоводните книги на заявителя съдържа информация за броя на вноските, които не са издължени на договорените дати за плащане, общият размер на просрочената сума, включваща главница, договорна/възнаградителна лихва, размер на обезщетението за забава на просрочените плащания, разходи при изискуем кредит, с оглед на което неоснователно е възражението, че представеното извлечение е нередовно от външна страна. Извлечението съдържа необходимите индивидуализиращи страните данни – наименование, ЕИК, адрес/седалище на юридическото лице, три имена, ЕГН и адрес на физическите лица. Посочени са договорът за кредит, дата на сключване на договора, падеж на погасителни вноски и краен падеж на договора, размер на отпуснатата сума. Извлечението е изготвено от длъжностно лице на банката и е подписано от него. Т.е. извлечението е надлежно оформено с всички изискуеми от закона / чл.60, ал.2 от ЗКИ/ реквизити и удостоверява подлежащо на изпълнение вземане от длъжника -жалбоподател, което е предмет на допуснатото предварително изпълнение на процесната заповед по чл.417 ГПК.

Неоснователно е и въведеното от длъжника възражение за недължимост на вземанията по процесната заповед за изпълнение поради непредявяване на иск от страна на банката в преклузивния срок по чл.147 ЗЗД.

Съгласно практиката на ВКС, обективизирана в решение № 92/16.06.2009 г. по т. д. №

467/2008 г. на ТК, II т. о., решение № 58/15.04.2009 г. по т. д. № 584/2008 г. на ТК, II т. о. и решение № 40/17.06.2015 г. по т. д. № 601/2014 г. на ТК, I т. о., която настоящият съдебен състав споделя, отговорността на поръчителя по договор за кредит, обезпечен с поръчителство, се погасява, ако към момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение е изтекъл шестмесечния срок по чл.147, ал.1 от ЗЗД, чийто начален момент е настъпването на крайния падеж на договора – в случая 02.11.2020 г. В тази връзка и предвид, че процесното заявление за издаване на заповед по чл.417 ГПК е депозирано в съда на 14.01.2021 г., т.е. два месеца след момента, в който е започнал да тече преклузивният шестмесечен срок, съдът счита за несъстоятелно въведеното от длъжника М. възражение за недължимост на вземанията по процесната заповед за изпълнение на основание чл.147, ал.1 от ЗЗД.

По отношение на въведеното с жалбата възражение за наличие на неравноправна клауза-т.9 от ОУ, която урежда възможността банката да изменя едностранно лихвения процент, договорен от страните съдът съобрази следното:

Неравноправните клаузи в потребителските договори са дефинирани в чл.143 от Закона за защита на потребителите. Съгласно т.10 от цитираната законова разпоредба, неравноправна клауза в договор, сключван с потребител, е уговорка във вреда на потребителя, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, а именно която налага приемането на клаузи от потребителя, с които той не е имал възможност да се запознае преди сключването на договора.

Настоящият съдебен състав счита, че в случая тези предпоставки са налице по отношение на договорката, обективизирана в т. 9 от ОУ към договора за кредит, съгласно която кредиторът има право едностранно да променя лихвения процент при наличието на изчерпателно посочени в същата т.9.1. б.„а“ до „и“ обективни условия, като определя нов размер на месечната вноска за лихва и/или главница и предоставя на кредитополучателя актуализиран погасителен план. Върху съдържанието на тази клауза кредитополучателят не може да влияе, тъй като тя е част от предварително изготвени общи условия, които макар и приети чрез приподписването им от длъжника, не предвиждат ясни и разбираеми обективни критерии, въз основа на които да става промяната в първоначално договорените месечни вноски за лихва и/или главница по кредита. Възможността за промяна е предоставена единствено на волята на кредитора, който следва да я извърши въз основа на методика, която не е предоставена на кредитополучателя и която не е предвидена като част от договора за кредит или общите условия към него. Поради това при сключването на договора за кредит кредитополучателят-потребител, респективно поръчителя обективно не е бил в състояние да прецени икономическите последици от сключването на договора. Ето защо на основание чл.143, ал.1, т.11 от ЗЗП тази клауза от договора е неравноправна.

По изложените съображения частната жалба срещу разпореждането, с което е уважено искането за допускане на незабавно изпълнение на заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК, съдът намира за основателна, поради което следва да бъде уважена като обжалваното разпореждане бъде отменено, а издадения въз основа на нея изпълнителен лист - обезсилен.

По отношение на частна жалба вх. № 63519/11.06.2021 г. от “*****” АД срещу определение № 7971/03.06.2021 г., с което е постановено спиране на изпълнението по образуваното изпълнително дело № 20218910400198 по описа на ЧСИ М.К., рег. № 891, район на действие района на ОС-Благоевград, съдът прави извод за недопустимост поради липса на правен интерес.

В случая след отмяна на разпореждането за незабавно изпълнение и обезсилване на издадения изпълнителен лист на основание чл.433, ал.1 ,т.3 ГПК образуваното въз основа на

него изпълнително производство следва да бъде прекратено. Това обстоятелство лишава от правен интерес жалбоподателя „*****“ АД да иска отмяна на спирането на същото изпълнително производство. С оглед на това подадената частна жалба следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по в.ч.гр.д № 678/2021 година по описа на съда прекратено в тази част като недопустимо.

С оглед изхода на делото неоснователно е искането на заявителя за присъждане на съдебни разноски. Жалбоподателят М. не претендира съдебни разноски, поради което такива не й се присъждат.

Водим от горното и на основание чл.419, ал.3 и чл.420, ал.3 ГПК, във вр.с чл.278, ал.2 ГПК, Окръжен съд-Благоевград

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ разпореждане за незабавно изпълнение, постановено по ч.гр.д.№ 53/2021 г. по описа на Районен съд-гр.Гоце Делчев, инкорпорирано в Заповед № 6187/15.01.2021 година по ч.гр.д. № 53/2021 г. по описа на Районен съд-гр.Гоце Делчев по чл.417 от ГПК и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „*****“ ЕАД, ЕИК **** чрез пълномощник Стефка Деркова за постановяване на незабавно изпълнение и издаване на изпълнителен лист срещу ЕК. ХР. М., ЕГН ***** въз основа на Заповед № 6187/15.01.2021 година по ч.гр.д. № 53/2021 г. по описа на Районен съд-гр.Гоце Делчев по чл.417 от ГПК.

ОБЕЗСИЛВА издадения въз основа на заповед за незабавно изпълнение по ч.гр.д. № 53/2021 г. по описа на Районен съд-гр.Гоце Делчев в полза на „*****“ ЕАД, ЕИК **** изпълнителен лист по отношение на длъжника ЕК. ХР. М., ЕГН *****.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ частна жалба вх. № 63519/11.06.2021 г., подадена от „*****“ АД срещу определение № 7971/03.06.2021 г., с което е постановено спиране на изпълнението по образуваното изпълнително дело № 20218910400198 по описа на ЧСИ М.К., рег. № 891, район на действие района на ОС-Благоевград, като недопустима поради липса на правен интерес и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____